

“मीठे बच्चे- निरन्तर याद रहोस् हाम्रो बाबा, पिता पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ अनि सतगुरु पनि हुनुहुन्छ, यो याद नै मनमनाभव हो।”

प्रश्न:- मायाको धुलो जब आँखामा पर्छ तब पहिलो गल्ती कुनचाहिँ हुन्छ?

उत्तर:- मायाले पहिलो गल्ती गराउँछ, जसले गर्दा पढाइ नै छोडिदिन्छन्। भगवानले पढाउनुहुन्छ, यो भुल्न पुग्छन्। बाबाका बच्चाहरूले नै बाबाको पढाइ छोडिदिन्छन्, यो पनि आश्चर्य छ। नत्र त ज्ञान यस्तो छ जसले गर्दा भित्र भित्रै खुशीमा नाचिरहनु पर्ने हो तर मायाको प्रभाव कुनै कम छैन। त्यसले पढाइलाई नै छुटाइदिन्छ। पढाइ छोड्नु अर्थात् गयल हुनु।

ओम् शान्ति। रुहानी बाबा बसेर रुहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। बुझाउनु उनीहरूलाई पर्छ जसले केही कम बुझेका छन्। कोही धेरै समझदार बन्छन्। बच्चाहरूलाई थाहा छ- उहाँ बाबा त धेरै अद्भुत हुनुहुन्छ। हुन त तिमी यहाँ बसेका छौ तर मनमा सम्झन्छौ, उहाँ हाम्रो बेहदको बाबा पनि हुनुहुन्छ, बेहदको शिक्षक पनि हुनुहुन्छ। बेहदको शिक्षा दिनुहुन्छ। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ। विद्यार्थीको बुद्धिमा त यो हुनु पर्छ नि। फेरि साथमा अवश्य लैजानुहुन्छ। बाबा जान्नुहुन्छ, यो पुरानो छी-छी दुनियाँ हो, यसबाट बच्चाहरूलाई लैजानु छ। कहाँ? घर। जसरी कन्याको विवाह हुन्छ भन्ने आएर कन्यालाई आफ्नो घर लैजान्छन्। अहिले तिमी यहाँ बसेका छौ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- बच्चाहरूलाई मनमा अवश्य आउँछ होला- उहाँ हाम्रो बेहदको बाबा पनि हुनुहुन्छ, बेहदको शिक्षा पनि दिनुहुन्छ। जति ठूलो बाबा त्यति शिक्षा पनि धेरै बेहदको दिनुहुन्छ। रचनाको आदि-मध्य-अन्तको रहस्य पनि बच्चाहरूको बुद्धिमा छ। जान्दछन्- बाबाले यस छी-छी दुनियाँबाट हामीलाई फर्काएर लैजानुहुन्छ। यो मनमा याद गर्नु पनि मनमनाभव नै हो। हिँड्दा-डुल्दा उठ्दा-बस्दा बुद्धिमा यही याद रहोस्। अनौठो चीजलाई याद गरिन्छ नि। तिमीलाई थाहा छ- राम्रोसँग पढनाले, याद गनाले हामी विश्वको मालिक बन्छौं। यो त अवश्य बुद्धिमा चल्नु पर्छ। पहिला बाबालाई याद गर्नु पर्छ। टिचर पछि मिल्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हाम्रो बेहदको रुहानी बाबा हुनुहुन्छ। सहज याद दिलाउनको लागि बाबा युक्तिहरू बताउनुहुन्छ- म एकलाई याद गर। जुन यादबाट नै आधो कल्पको विकर्म विनाश हुन्छ। पावन बन्नको लागि तिमीले जन्म-जन्मान्तर भक्ति, जप, तप आदि धेरै गरेका छौ। मन्दिरहरूमा जान्छन्, भक्ति गर्छन्, सम्झन्छन्- हामीले परम्परादेखि गर्दै आएका हौं। शास्त्र कहिलेदेखि सुनेका हौं? भन्नेछन्, परम्परादेखि। मनुष्यहरूलाई केही पनि थाहा छैन। सत्ययुगमा त शास्त्रहरू हुँदैनन्। तिमी बच्चाहरूले त आश्चर्य मान्नु पर्छ। बाबा बाहेक कसैले पनि यो कुरा सम्झाउन सक्दैन। उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ। उहाँ त हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ। उहाँको कोही आमा बुवा हुनुहुन्न। कसैले भन्न सक्दैन- शिवबाबा कसैको बच्चा हुनुहुन्छ। यो कुरा घरी-घरी याद रहोस्- यो नै मनमनाभव हो। टीचरले पढाउनुहुन्छ तर स्वयं कहींबाट पढेको हुनुहुन्न। उहाँलाई कसैले पढाएको छैन। उहाँ नलेजफुल हुनुहुन्छ, मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुनुहुन्छ, ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। चैतन्य हुनाको कारण सबै थोक सुनाउनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, म जसमा प्रवेश भएको छु यिनीद्वारा म तिमीलाई आदिदेखि लिएर यस समयसम्मको सबै रहस्य सम्झाउँछु। अन्त्यको लागि त फेरि पछि भन्नुहुन्छ। त्यस समय तिमी पनि जान्नेछौ- अब अन्तिम घडी आउँदै छ। कर्मातीत अवस्थामा पनि नम्बरवार पुग्नेछौ। तिमी निशानी पनि देख्नेछौ। पुरानो सृष्टिको विनाश त हुनु नै छ। यो अनेक पटक देखेका छौ र देख्दै रहनेछौ। पढ्छन् यस्तो, जस्तो कल्प पहिला पढेका थिए। राज्य लियो फेरि गुमायो फेरि अब लिइरहेका छौ। बाबा फेरि पढाइरहनु भएको छ। कति सहज छ। तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- हामी साँच्चिकै विश्वको मालिक थियौं। फेरि बाबा आएर हामीलाई त्यो ज्ञान दिइरहनु भएको छ। बाबा राय दिनुहुन्छ यस्तो-यस्तो मनमा चल्नु पर्छ।

बाबा हाम्रो बाबा पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ। टीचरलाई कहिल्यै भुल्छौं र! टीचरद्वारा त पढाइ पढिरहन्छौं। कुनै-कुनै बच्चाहरूबाट मायाले धेरै गल्ती गराउँछ। एकदम मानौं आँखामा धुलो हालिदिन्छ। पढाइ नै छोडिदिन्छन्। भगवान् पढाउनुहुन्छ, यस्तो पढाइलाई छोडिदिन्छन्! पढाइ नै मुख्य हो। त्यो पनि कसले छोड्छन्?

बाबाका बच्चाहरूले। त्यसैले बच्चाहरूलाई कति खुशी रहनु पर्छ। बाबा ज्ञान (नलेज) पनि हरेक कुराको दिनुहुन्छ। जुन कल्प-कल्प दिनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- कम्तीमा यस प्रकार मलाई याद गर। कल्प-कल्प तिमीले नै बुझ्दछौ र धारण गर्छौ। उहाँको बाबा त कोही छैन, उहाँ नै बेहदको पिता हुनुहुन्छ। अनौठा पिता हुनुभयो नि। मेरो कोही बाबा छ, बताऊ? शिवबाबा कसको बच्चा हुनुहुन्छ? यो पढाइ पनि अद्भुत छ जुन यस समय बाहेक कहिल्यै पढ्न सक्दैनौ अनि केवल तिमी ब्राह्मणहरूले नै पढ्दछौ। बेहदको बाबालाई याद गर्दा-गर्दा हामी पावन बन्नेछौं, यो पनि तिमीलाई थाहा छ। नत्र फेरि सजाय खानु पर्छ। गर्भ जेलमा धेरै सजाय खानु पर्छ। त्यहाँ फेरि विशेष अदालत (ट्रिब्युनल) बस्छ। सबै साक्षात्कार हुन्छ। साक्षात्कार विना कसैलाई सजाय दिन सकिदैन। अलमलमा पर्ने छन् हामीलाई यो सजाय किन मिलेछ! बाबालाई थाहा रहन्छ- यसले यो पाप गरेको छ, यो गल्ती गरेको छ। सबै साक्षात्कार गराउनुहुन्छ। त्यस समय यस्तो महसुस हुन्छ मानौं सबै जन्मको सजाय मिलिरहेको छ। लाग्छ, सबै जन्मको इज्जत गयो। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू, पुरुषार्थ राम्रोसँग गर्नु पर्छ। १६ कला सम्पूर्ण बन्नको लागि यादको मेहनत गर्नु छ। देख्नु छ- मैले कसैलाई दुःख त दिन्न? सुखदाता बाबाको हामी बच्चा हौं नि। एकदम फूल जस्तो बन्नु छ। यो पढाइ नै तिम्रो साथमा जान्छ। पढाइबाट नै मनुष्य वकिल आदि बन्छन्। बाबाको यो ज्ञान भिन्न र सत्य छ। यो हो पाण्डव गवर्मेन्ट, गुप्त। तिमीहरू बाहेक अरू कसैले बुझ्न सक्दैन। यो पढाइ अद्भुत छ। आत्माले नै सुन्दछ। बाबा घरी-घरी सम्झाउनुहुन्छ- पढाइलाई कहिल्यै छोड्नुहुँदैन। मायाले छुटाइदिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- यस्तो नगर, पढाइ नछोड। बाबाको पासमा रिपोर्ट त आउँछ नि। रजिष्टरबाट सबै थाहा हुन्छ। यो कति दिन गयल रहयो। पढाइ छोडेपछि बाबालाई पनि भुलिहाल्छन्। वास्तवमा उहाँलाई भुल्ने चीज तै होइन। उहाँ त वण्डरफुल बाबा हुनुहुन्छ। सम्झाउनु पनि हुन्छ, मानौं एक खेल हो। खेलको कुरा कसैलाई पनि सुनायो भने तुरुन्त याद रहन्छ नि। त्यो कहिल्यै भुलिँदैन। यिनले आफ्नो अनुभव पनि सुनाउँछन्। सानो छँदा नै वैरागी ख्याल रहन्थ्यो। भन्थे- दुनियाँमा त धेरै दुःख छ। अब मेरो पासमा केवल १० हजार मात्र भयो भने पनि ५० रुपैयाँ ब्याज मिल्छ, यति भए पुग्छ। स्वतन्त्र रहनेछु। घरबार सम्हाल्नु त कठिनाइ छ। अनि फेरि एउटा चलचित्र हेरे 'सौभाग्य सुन्दरी'.... त्यसपछि वैराग्यको सबै कुरा टुट्यो। विचार गरे विवाह गर्छु, यो गर्छु। एकै थप्पड मार्यो मायाले, कला काया चट गरिदियो। त्यसैले अब बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, यो त दुनियाँ नै नर्क हो र यसमा फेरि जुन सिनेमा छ, त्यो पनि नर्क हो। यो देख्नले नै सबैको वृत्ति खराब हुन्छ। अखबार पढ्छन्, त्यसमा राम्रा-राम्रो महिलाका चित्र देखे भने वृत्ति त्यसतर्फ गइहाल्छ। यो धेरै राम्रो सुन्दर छ, बुद्धिमा त आयो नि। वास्तवमा यो ख्याल पनि चल्नु हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ- यो त दुनियाँ नै खतम हुनु छ। त्यसैले तिमी अरू सबै भुलेर म एकलाई याद गर, यस्तो-यस्तो चित्र आदि किन हेर्छौ? यी सबै कुराले वृत्तिलाई तल ल्याउँछ। यो जे पनि देख्दछौ यो त श्मशानघाट हुनु छ। जे पनि यस आँखाले देख्दछौ त्यसलाई याद नगर, यसबाट ममत्व मेटाइदेऊ। यी सबै शरीरहरू त पुराना छौ-छी हुन्। बन्न त आत्मा शुद्ध बन्छ तर शरीर त छी-छी छ नि। यस तर्फ ध्यान के दिनु छ। एक बाबालाई नै देख्नु छ।

बाबा भन्नुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू, लक्ष्य धेरै उच्च छ। विश्वको मालिक बन्नको लागि अरू कसैले त कोशिश पनि गर्न सक्दैन। कसैको पनि बुद्धिमा आउन सक्दैन। मायाको प्रभाव कुनै कम छैन। वैज्ञानिकहरूको कति बुद्धि चल्छ। तिम्रो फेरि हो साइलेन्स (मौन), सबै चाहन्छन् पनि- हामी मुक्ति पाऔं। तिम्रो फेरि लक्ष्य छ जीवन मुक्तिको। यो पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ। गुरु आदि कसैले यस्तो ज्ञान दिन सक्दैन। तिमी गृहस्थमा रहेर पवित्र बन्नु छ, राजाई लिनु छ। भक्तिमा धेरै समय खेर फाल्यौ। अहिले सम्झन्छौ हामीले कति भूलहरू गर्यौं। भूल गर्दा-गर्दा बेसमझ, एकदमै पत्थर बुद्धि बनिसकेका छौ। मन भित्र आउँछ यो त धेरै अनौठो ज्ञान छ जसबाट हामी केबाट के बन्छौ, पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि। त्यसैले खुशीको पारा पनि चढ्छ- हाम्रो बाबा बेहदको बाबा हुनुहुन्छ। उहाँको कोही पिता छैन। उहाँ टीचर हुनुहुन्छ, उहाँको कोही टीचर छैन। भन्नेछन् कहाँबाट सिक्नुभयो! आश्चर्य मान्छन् नि। धेरै मानिसहरूले सम्झन्छन्- यो त कुनै गुरुबाट सिकेको हुनु पर्छ। त्यसो भए गुरुको अरू पनि शिष्य हुन्छन् नि। केवल एक शिष्य थिए त? गुरुहरूको शिष्य त धेरै हुन्छन्। आगा खाँको हेर कति शिष्य छन्। गुरुहरूको लागि मनभित्र कति आदर रहन्छ, उनीहरूलाई हीरासँग जोड्छन्। तिमी यस्तो सतगुरुलाई केमा जोड्छौ। उहाँ त बेहदको सतगुरु हुनुहुन्छ। उहाँको वजन कति छ! एउटा हीरा पनि राख्न सक्दैनौ।

यस्तो-यस्तो कुरा तिमी बच्चाहरूले विचार गर्नु पर्छ। यो त महीन कुरा भयो। भन्न त सबैले हे ईश्वर भनिरहन्छन्। तर उहाँ पिता, टीचर, गुरु पनि हुनुहुन्छ, यो कहाँ सम्झन्छन्। उहाँ त साधारण रूपमा

बसिरहुनुहुन्छ। उहाँ सन्दलीमा पनि त्यसैले बस्नुहुन्छ ताकि बच्चाहरूको मुख देख्न सकियोस्। बच्चाहरूसँग त प्रेम हुन्छ नि। यी मदतगार बच्चाहरू विना स्थापना कहाँ गर्नुहुन्छ र। धेरै मदत गर्नेवाला बच्चाहरूलाई अवश्य धेरै प्यार गर्नुहुन्छ। धेरै कमाउने बच्चा राम्रो छ भने अवश्य उच्चभन्दा उच्च पद लिनेछ। त्यसमाथि स्नेह पनि रहन्छ। बच्चाहरूलाई देखी-देखी हर्षित हुनुहुन्छ। आत्मा धेरै खुशी हुन्छ। कल्प-कल्प बच्चाहरू नै मदतगार बन्छन्। धेरै प्रिय लाग्छन्। कल्प-कल्पान्तरको प्यार जुट्दछ। चाहे जहाँ पनि बस, बुद्धिमा बाबाको याद रहोस्। यहाँ बेहदको बाबा हुनुहुन्छ, उहाँको कुनै बुवा छैन, उहाँको कुनै टीचर छैन। स्वयं नै सबै हुनुहुन्छ जसलाई नै सबैले याद गर्छन्। सत्ययुगमा त कसैले याद गर्दैनन्, २१ जन्मको लागि बेडा पार भएपछि तिमीलाई कति खुशी हुनु पर्छ। सारा दिन बाबाको सेवा गर। यस्तो बाबाको परिचय दिऊ। बाबासँग यो वर्सा मिल्छ। बाबा हामीलाई राजयोग सिकाउनुहुन्छ र फेरि सबैलाई साथमा पनि लैजानुहुन्छ। सारा चक्र बुद्धिमा छ। यस्तो चक्र त कसैले बनाउन सक्दैन। अर्थ त कसैलाई थाहा छैन। तिमी अहिले बुझ्दछौं— बाबा हाम्रो बेहदको बाबा पनि हुनुहुन्छ, बेहदको राज्य पनि दिनुहुन्छ फेरि साथमा पनि लैजानुहुन्छ। यसरी-यसरी तिमीले सम्झायौं भने फेरि कसैले सर्वव्यापी भन्न सक्दैन। उहाँ पिता हुनुहुन्छ, टीचर हुनुहुन्छ भने सर्वव्यापी कसरी हुन सक्नुहुन्छ।

बेहदको बाबा नै नलेजफुल हुनुहुन्छ। सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्नुहुन्छ। बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— पढाइलाई नभुल्। यो धेरै ठूलो पढाइ हो। बाबा परमपिता हुनुहुन्छ, परम शिक्षक हुनुहुन्छ, परम गुरु पनि हुनुहुन्छ। यी सबै गुरुहरूलाई पनि लैजानुहुन्छ। यस्तो-यस्तो अनौठा कुरा सुनाउनु पर्छ। भनि यो बेहदको खेल हो। हरेक कलाकारलाई आफ्नो पार्ट मिलेको छ। बेहदको बाबासँग हामी नै बेहदको बादशाही लिन्छौं। हामी नै मालिक थियौं। वैकुण्ठ थियो फेरि अवश्य हुन्छ। कृष्ण नयाँ दुनियाँको मालिक थिए। अब पुरानो दुनियाँ छ फेरि अवश्य नयाँ दुनियाँको मालिक बन्छन्। चित्रमा पनि क्लियर छ। तिमीलाई थाहा छ— अब हाम्रो खुट्टा नर्कतर्फ, मुख स्वर्गतर्फ छ, त्यही याद रहन्छ। यसरी याद गर्दा गर्दै अन्त मति सो गति हुन्छ। कति राम्रा-राम्रा कुरा छन् जसको स्मरण गर्नु पर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) यी आँखाले जे जति देखिन्छ, त्यसबाट ममत्व मेटाउनु छ, एक बाबालाई नै देख्नु छ। वृत्तिलाई शुद्ध बनाउनको लागि यो छी-छी शरीरतर्फ अलिकति पनि ध्यान नजाओस्।

२) बाबाले जुन भिन्न र सत्य ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, त्यो राम्रोसँग पढ्नु र पढाउनु छ। पढाइ कहिल्यै पनि छुटाउनु छैन।

वरदान:- आफ्नो मस्तकमा सधैं बाबाको आशीर्वादको हात अनुभव गर्ने विघ्न विनाशक भव गणेशलाई विघ्न-विनाशक भन्ने गर्छन्। विघ्न-विनाशक उही बन्छ जसमा सर्व शक्तिहरू छन्। सर्वशक्तिहरूलाई समय अनुसार कार्यमा लगायौं भने विघ्न टिक्न सक्दैन। जस्तोसुकै रूपमा माया आओस् तर तिमी ज्ञानी बन। ज्ञानी आत्मा कहिल्यै मायासँग हार खान सक्दैन। जब मस्तकमा बापदादाको आशीर्वादको हात छ भने विजयको तिलक लगाइएको छ। परमात्म हात र साथले विघ्न विनाशक बनाइदिन्छ।

स्लोगन:- स्वयंमा गुणहरूलाई धारण गरेर अरूलाई गुणदान गर्नेवाला नै गुणमूर्त हो।